

легалізацію грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом, має більш універсальний характер, ніж норма, що забороняє придбання або збут майна, завідомо здобутого злочинним шляхом. Однак із цього не випливає, що ст. 198 КК України відіграватиме будь-яку додаткову, факультативну роль при основному складі злочину. Незважаючи на подібність деяких структурних ознак обох складів, ототожнювати їх правовий зміст було б неправильно.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. / за заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, В.І. Борисової, В.І. Тютюгіна. – 5-те вид., допов. – Х.: Право, 2013./ Т. 2: Особлива частина / Ю. В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін. – 2013. – 1040 с.
2. Кримінально-правова характеристика легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: Монографія / О. Б. Полторацький. – Луганськ: Промдрук, 2013. – 360 с.
3. Аркуша Л. І. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних у результаті організованої злочинної діяльності: характеристика, виявлення, розслідування: монографія / Л. І. Аркуша. – Одеса : Юридична література, 2010. – 376 с.

Оперативно-розшукова характеристика незаконного заволодіння транспортними засобами в Україні

Деревинський В.В., аспірант Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

Розвиток теорії оперативно-розшукової діяльності засвідчив, що кримінологічна, кримінально-правова та інші характеристики злочинів по своєму змісту не включають та в цілому не забезпечують виконання завдань оперативно-розшукової діяльності (ОРД), визначених, зокрема, в ст. 1 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність». Втім, як вірно зробили висновок ряд вчених (А.В. Баб'як, О.О. Дерев'ягін, М.В. Стащак), у сучасній науці ОРД виокремлено категорію, яку називають оперативно-розшуковою характеристикою [1, с. 36].

Вперше в науковий обіг цю теоретичну категорію ввів Д.В. Гребельський [2]. У сьогоднішні часи вона знайшла своє відображення у роботах Б.І. Бараненка, В.Я. Горбачевського, Д.Й. Никифорчука, В.Л. Ортинського, В.Д. Пчолкіна та ін. Поряд з цим, у науковій літературі досі вживається таке поняття, як «оперативно-тактична характеристика» під якою розуміють характеристику кримінальної або криміногенної події, яка є елементом оперативно-розшукової ситуації [3, с. 44-45]. Саме цей елемент і утворює умови, що сприяють підготовці та вчиненню злочину або маскуванню факту протиправного діяння.

І.І. Басецький [4, с. 92-93] та В.П. Шиенок [5, с. 22-26] мову в своїх роботах також ведуть про оперативно-тактичну характеристику злочинності, вважаючи, що оперативно-тактична характеристика – це науково-практичний термін, що визначає сукупність ефективних організаційно-тактичних рішень. Г.Т. Кабанов переконаний, що оперативно-тактична характеристика містить дані, які відображають оперативну обстановку в регіоні, стан боротьби зі злочинами, кримінологічні особливості злочинців, способи вчинення протиправних діянь, засоби маскування факту злочину, місця збуту викраденого, причини

та умови, що сприяють вчиненню злочинів, тощо [6, с. 71]. Аналогічні підходи можна знайти у наукових розробках М.С. Картавенка; Б.П. Смаргоринської; К.М. Тарсукова та ін.

Ці та інші наукові напрацювання й виступили методологічним підґрунтям для виведення поняття «оперативно-розшукової характеристики злочинів» [1, с. 34-38], яке використано у даній статті.

Список використаних джерел:

1. Баб'як А.В., Дерев'ягін О.О., Стащак М.В. Особливості протидії злочинам підрозділами карного розшуку в курортних місцевостях України: монографія / Баб'як А.В., Дерев'ягін О.О., Стащак М.В. – Львів: ЛЬДУВС, 2012. – 172 с.
2. Гребельський Д.В. О состоянии криминалистических и оперативно-розыскных характеристик / О.В. Гребельский / Криминалистическая характеристика преступлений: сборник научных трудов. – М: ВНИИ МВД СССР, 1984. – С. 3-15.
3. Худяков Ю.М. Значение и содержание оперативно-тактической характеристики для раскрытия преступлений различных видов / Ю.М. Худяков // Проблемы совершенствования деятельности аппаратов милиции и криминалистических подразделений. – М.: ВНИИ МВД СССР, 1979. – Вып. 2. – С. 44-53.
4. Басецкий И.И. Словарь оперативно-розыскной терминологии / И.И. Басецкий. – Мн.: Академия МВД Республики Беларусь, 1993. – 264 с.
5. Шиенок В.П. Оперативно-розыскная тактика раскрытия умышленных убийств: учеб. пособие / В.П. Шиенок. – Мн.: Минская ВШ МВД СССР, 1989. – 98 с.
6. Кабанов Г.Т. Квартирные кражи. Предупреждение и раскрытие. Оперативно-розыскная тактика: учеб. пособие / Г.Т. Кабанов и др. – Мн.: Академия МВД Беларуси, 1995. – 246 с.

Деякі особливості виправлення та ресоціалізації засуджених неповнолітніх

Закурська А.Е., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Корчинський В.О.*

Останніми роками проблема злочинності неповнолітніх в Україні набула особливої гостроти і актуальності. Тільки протягом першого півріччя 2014 року неповнолітніми скоєно 2,3 тис. злочинів. Рівень злочинності серед неповнолітніх в період 2013-2014 р. виріс на 57,1%. Суспільство виказує занепокоєння з приводу деградації чималої частини підростаючого покоління, яке, ще не почавши жити, вже позбавило себе перспективи знайти гідне місце в суспільстві. Якщо не будуть усвідомлені всі механізми кримінальної соціалізації неповнолітніх, то ситуація не зміниться. Тільки визнання суспільством своєї відповідальності за долю молоді та організації сучасних заходів, щодо виправлення засуджених, можуть стати по-справжньому дієвим механізмом впливу на ситуацію зі злочинністю неповнолітніх.

Особливості виправлення неповнолітніх засуджених полягає у тому, що ця категорія правопорушників належать до найменш захищеної та найбільш вразливої соціальної верстви населення, що пояснюється багатьма соціально-економічними, медичними, психологічними та психофізіологічними причинами. Якщо говорити про дорослу людину, то вона вже є сформованим членом суспільства, яка контролює свої дії та усвідомлює їх значення. В той час коли неповнолітні знаходяться в процесі становлення та утвердження, вони намагаються знайти своє місце в соціумі.